

شماره ۲۹۱ - ۲۹

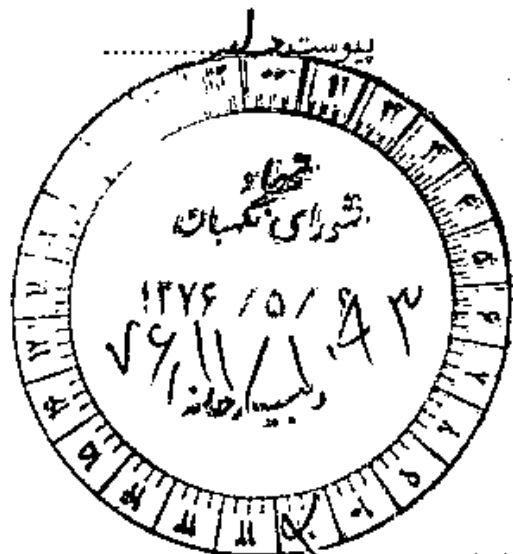
تاریخ ۷/۵/۷۶

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیتنالی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۳۷۷۴۹/۸/۱۷۴۰ مورخ ۱۳۷۵/۱۲/۲۱ دولت در مورد

الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله

و همکاری در برابر آلودگی نفتی که در جلسه پهلنی روز یکشنبه مورخ

۱۳۷۶/۴/۲۹ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب رسیده است در اجرای

اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم

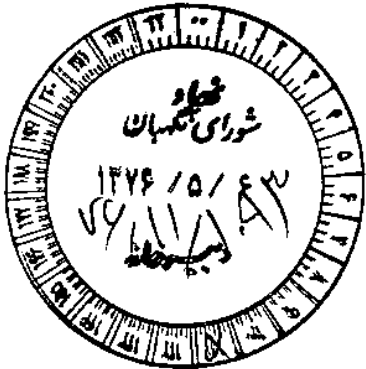
به پیوست ارسال می گردد. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

(Handwritten signature)

تعالی
نفت

**لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به
کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله و همکاری
در برابر آلودگی نفتی**

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی - مصوب سال یک هزار و سیصد و شصت و نه هجری شمسی، برابر با سال یک هزار و نهصد و نود میلادی، مشتمل بر یک مقدمه نوزده (۱۹) ماده و یک (۱) الحاقیه ملحق شود و اسناد مربوط را تسلیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحیم

**کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله و همکاری
در برابر آلودگی نفتی مصوب ۱۳۶۹ هجری
شمسی برابر با ۱۹۹۰ میلادی**

اعضای کنوانسیون حاضر،

با آگاهی نسبت به ضرورت حفظ محیط زیست انسانی بطور اعم و محیط زیست

دریایی بطور اخص،

باشناسائی خطرات جدی که از طریق سوانح آلودگی نفتی از سوی کشتیها، واحدهای

دور از ساحل، بنادر دریایی و تجهیزات حمل و نقل نفت به محیط زیست دریایی تحمیل

می شود،

با در نظر گرفتن اهمیت اقدامات احتیاطی و بازدارنده در جلوگیری از آلودگی نفتی در

وهله اول و ضرورت بکارگیری جدی اسناد بین المللی موجود در ارتباط با ایمنی دریایی و

جلوگیری از آلودگی دریایی، به ویژه کنوانسیون بین المللی ایمنی جان افراد در دریا

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعلیه

مصوب ۱۳۵۳ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۴ با اصلاحات بعدی، و کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی توسط کشتیها، مصوب ۱۳۵۲ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۳ میلادی تعدیل شده توسط پروتکل مربوط به آن مصوب ۱۳۵۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۸ میلادی با اصلاحات بعدی، و همچنین توسعه سریع استانداردهای رو به رشد مربوط به طرح، عملیات و نگهداری کشتیهای حامل نفت و واحدهای دور از ساحل، همچنین با در نظر گرفتن اینکه، در صورت وقوع سانحه آلودگی نفتی، اقدام سریع و موثر جهت به حداقل رساندن خسارتی که ممکن است از جنین سانحه‌ای ناشی شود، حیاتی می‌باشد،

با تاکید بر اهمیت آمادگی موثر برای مبارزه با سوانح آلودگی نفتی و نقش مهمی که صنایع نفت و کشتیرانی در این خصوص دارند،

با شناسایی مجدد اهمیت کمکهای دوجانبه و همکاری بین‌المللی در زمینه موضوعاتی از جمله مبادله اطلاعات مربوط به قابلیت‌های کشورها برای مقابله با سوانح آلودگی نفتی، تهیه طرحهای موارد پیش‌بینی نشده آلودگی نفتی، مبادله گزارشهای سوانح مهمی که ممکن است محیط زیست دریایی یا خطوط ساحلی و منافع مربوطه کشورها را تحت تاثیر قرار دهد، و تحقیق و توسعه در ارتباط با وسایل مبارزه با آلودگی نفتی در محیط زیست دریایی،

و با توجه به اصل "آلوده کننده مسوول پرداخت است" به عنوان یک اصل کلی حقوق بین‌الملل محیط زیست،

همچنین با توجه به اهمیت اسناد بین‌المللی در مورد مسوولیت و جبران خسارات ناشی از آلودگی نفتی، از جمله کنوانسیون بین‌المللی مصوب ۱۳۴۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۹ میلادی در مورد مسوولیت مدنی خسارات آلودگی نفتی، کنوانسیون بین‌المللی مصوب ۱۳۵۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی در مورد تاسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارات ناشی از آلودگی نفتی، و نیاز مبرم به لازم الاجرا شدن هرچه سریعتر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلین

پروتکل‌های مصوب ۱۳۶۳ هجری شمسی برابر با ۱۹۸۴ میلادی مربوط به کنوانسیونهای فوق‌الذکر،

باتوجه بیشتر به اهمیت موافقتنامه‌ها و ترتیبات دوجانبه و چندجانبه از قبیل کنوانسیونها و موافقتنامه‌های منطقه‌ای،

بادر نظر داشتن مقررات مربوط به کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق دریاهای، به ویژه بخش ۱۲ آن،

با آگاهی از ضرورت گسترش همکاریهای بین‌المللی و افزایش قابلیت‌های موجود ملی، منطقه‌ای و جهانی در زمینه آمادگی در مقابله با آلودگی نفتی و باتوجه به نیاز ویژه کشورهای در حال توسعه و بخصوص کشورهای جزیره‌ای کوچک،

با ملاحظه اینکه بهترین راه حصول این اهداف، انعقاد یک کنوانسیون بین‌المللی در زمینه آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی می‌باشد،
به ترتیب ذیل موافقت نمودند:

ماده ۱ - کلیات

۱ - اعضاء بطور انفرادی یا مشترک تعهد می‌نمایند که تمامی اقدامات لازم را طبق مفاد این کنوانسیون و الحاقیه آن برای آمادگی و مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی انجام دهند.

۲ - الحاقیه این کنوانسیون جزء لاینفک کنوانسیون را تشکیل داده و اشاره به کنوانسیون در عین حال اشاره به الحاقیه تلقی خواهد شد.

۳ - این کنوانسیون در مورد هیچ کشتی جنگی، شناور پشتیبانی نیروی دریایی یا دیگر کشتیهایی که تحت مالکیت یا بهره‌برداری یک کشور بوده و فی‌الحال صرفاً در اعمال غیر تجاری مورد استفاده قرار می‌گیرد، اعمال نخواهد گردید اما هر عضو با اتخاذ تدابیر لازمی که در عملیات یا قابلیت‌های عملیاتی اینگونه کشتی‌های تحت تملک یا بهره‌برداری آن عضو اختلال ایجاد ننماید، تضمین خواهد نمود که چنین کشتیهایی تا آنجا که معقول و

تعلیم

عملی باشد مطابق این کنوانسیون عمل نمایند.

ماده ۲ - تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

- ۱- "نفت" یعنی مواد نفتی به هر شکل از جمله نفت خام، مواد سوختی، لخته‌های نفتی، مواد زائد نفتی و فرآورده‌های پالایش شده،
- ۲- "سوانح آلودگی نفتی" یعنی اتفاق یا مجموعه‌ای از اتفاقات که دارای منشاء یکسان بوده که منجر به ریزش نفت شده یا ممکن است بشود و محیط زیست دریایی یا خطوط ساحلی یا منافع مربوط به یک یا چند کشور را مورد تهدید قرار داده و یا ممکن است مورد تهدید قرار دهد و مستلزم اقدام اضطراری یا واکنش فوری دیگری باشد.
- ۳- "کشتی" یعنی شناور از هر نوع که در محیط زیست دریایی فعالیت می‌کند و شامل قایق‌های هایدرو و فویل، هاورکرافتها، زیردریایی‌ها یا قایق‌های سیار از هر نوع می‌گردد.
- ۴- "واحد دریایی" یعنی تاسیسات یا سازه‌های ثابت یا شناوری که برای اکتشاف و استخراج یا تولید نفت یا گاز یا تخلیه و بارگیری نفت بکار گرفته می‌شود.
- ۵- "بنادر و تاسیسات حمل و نقل نفت" یعنی آن تاسیساتی که خطر سانحه آلودگی نفتی را دربرداشته و از جمله شامل بنادر، پایانه‌های نفتی، خطوط لوله و دیگر تاسیسات تخلیه و بارگیری نفت می‌گردد.
- ۶- "سازمان" یعنی سازمان بین‌المللی دریانوردی.
- ۷- "دبیرکل" یعنی دبیرکل سازمان.

ماده ۳ - طرح‌های اضطراری آلودگی نفتی

۱-

الف - هر عضو کشتیهایی را که محق به برافراشتن پرچم آن هستند ملزم خواهد نمود

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعلیم

که طرح اضطراری آلودگی نفتی در کشتی را که مقررات مصوب سازمان برای این منظور مقرر کرده، طبق مقررات مزبور داشته باشند.

ب- کشتی که ملزم به داشتن طرح اضطراری آلودگی در کشتی بر طبق جزء (الف) می باشد، هنگام حضور در یک بندر یا یک پایانه دریایی تحت حاکمیت یکی از اعضاء، طبق روشهای مندرج در موافقتنامه های بین المللی موجود یا قوانین ملی آن عضو مشمول بازرسی مامورانی که توسط عضو مزبور بطور مقتضی اختیار یافته اند، خواهد بود.

۲- هر کشور عضو باید گردانندگان واحدهای دریایی تحت حاکمیت خود را ملزم به داشتن طرحهای اضطراری آلودگی نفتی کند که هماهنگ با سیستم ملی ایجاد شده طبق ماده (۶) بوده و طبق روشهای وضع شده توسط مقامات ملی ذیصلاح به تصویب رسیده باشد.

۳- هر کشور عضو باید مقامات یا گردانندگان بنادر دریایی یا تاسیسات تخلیه و بارگیری نفتی تحت حاکمیت خود را به گونه ای که مناسب می داند به داشتن طرحهای اضطراری آلودگی نفتی یا ترتیبات مشابهی که هماهنگ با سیستم ملی ایجاد شده که طبق ماده (۶) بوده و طبق روشهای وضع شده توسط مقامات ملی ذیصلاح به تصویب رسیده باشد، ملزم نماید.

ماده ۴ - تشریفات گزارش آلودگی نفتی

۱- هر عضو باید:

الف - فرماندهان کشتی ها یا سایر افراد مسوول کشتیهای تحت پرچم خود و افراد مسوول واحدهای دریایی تحت صلاحیت خود را ملزم نماید که بدون هیچ تاخیری هرگونه اتفاق در کشتی یا واحدهای دریایی خود را که متضمن ریزش نفتی یا احتمال ریزش نفتی هستند، به مراجع زیر گزارش نمایند:

۱- در مورد کشتی، به نزدیکترین کشور ساحلی،

۲- در مورد واحدهای دریایی، به کشور ساحلی که واحد، تحت صلاحیت آن

بیت

است.

ب - فرماندهان یا دیگر افراد مسوول کشتیهای تحت پرچم و افراد مسوول واحدهای دریایی تحت صلاحیت خود را ملزم نماید که بدون هیچ تاخیری هرگونه اتفاق مورد مشاهده در دریا را که متضمن ریزش یا وجود نفت باشد، به مراجع زیر گزارش نمایند:

۱- در مورد کشتی، به نزدیکترین کشور ساحلی،

۲- در مورد واحد دریایی، به کشور ساحلی که واحد، تحت صلاحیت آن است.

ج - افراد مسوول بنادر و تاسیسات تخلیه و بارگیری نفت تحت صلاحیت خود را ملزم نماید بدون تاخیر هرگونه اتفاقی که متضمن ریزش یا احتمال ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به مقامات ملی ذیصلاح، گزارش نمایند.

د - به شناورها یا هواپیماهای بازرسی دریائی و دیگر سرویسهای خدماتی ذیربط یا مقامات خود دستور دهد بدون تاخیر هرگونه حادثه مورد مشاهده در دریا یا در بندر یا تاسیسات تخلیه و بارگیری نفت که متضمن ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به مقامات ملی ذیصلاح یا بنا به مورد به نزدیکترین کشور ساحلی گزارش نمایند.

ه - از خلبانان هواپیماهای کشوری بخواهد که بدون تاخیر هرگونه حادثه مورد مشاهده در دریا که متضمن ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به نزدیکترین کشور ساحلی گزارش نمایند.

۲- گزارشهای تهیه شده به موجب ردیف (۱) جزء (الف) بند (۱) باید مطابق الزامات تدوین شده توسط سازمان تهیه گردیده و براساس دستورالعملها و اصول کلی مصوب سازمان باشند گزارشهای تهیه شده به موجب ردیف (۲) جزء (الف) و جزءهای (ب)، (ج) و (د) بند (۱) باید تا جایی که لازم است مطابق دستورالعملها و اصول کلی مصوب سازمان، تدوین گردد.

بیت

ماده ۵ - اقدام در صورت دریافت گزارش آلودگی نفتی

- ۱ - هر گاه عضوی گزارشی را که در ماده (۴) به آن اشاره شده یا اطلاعات مربوط به آلودگی که توسط دیگر منابع تهیه گردیده است، دریافت نماید باید:
 - الف - حادثه را به منظور تعیین اینکه سانحه، آلودگی نفتی است یا خیر مورد ارزیابی قرار دهد.
 - ب - ماهیت، وسعت و عواقب احتمالی سانحه آلودگی نفتی را مورد ارزیابی قرار دهد و
 - ج - سپس بدون تاخیر تمامی کشورهای را که منافع آنها به وسیله چنین سانحه آلودگی نفتی تحت تاثیر یا احتمالاً تحت تاثیر قرار می گیرد، همراه با موارد زیر تا زمان خاتمه اقدامات به عمل آمده برای مقابله با سانحه یا تصمیم کشورهای مزبور برای اقدام مشترک مطلع سازد.
- ۱ - جزئیات ارزیابی های خود و هر اقدامی را که جهت مقابله با حادثه آلودگی نفتی انجام داده یا قصد انجام آن را دارد، و
- ۲ - اطلاعات اضافی در صورت اقتضا،
- ۲ - در صورتی که شدت چنین سانحه آلودگی نفتی ایجاب کند آن عضو باید مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه ای مربوط اطلاعات مورد اشاره در جزء های (ب) و (ج) بند (۱) را در اختیار سازمان قرار دهد.
- ۳ - در صورتی که شدت چنین سانحه نفتی ایجاب کند از سایر کشورهای متاثر از این سانحه درخواست می شود بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء، از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه ای مربوط ارزیابی خود را از میزان تهدید منافعشان و هرگونه اقدام به عمل آمده و اقدامات مورد نظر را به اطلاع سازمان برسانند.
- ۴ - اعضا تا آنجا که عملی باشد، باید سیستم گزارش دهی تدوین شده توسط سازمان را هنگام مبادله اطلاعات و ارتباط با دیگر کشورها و سازمان، مورد استفاده قرار دهند.

تعالیه

ماده ۶ - سیستمهای ملی و منطقه‌ای برای آمادگی و مقابله

۱- هر عضو باید یک سیستم ملی جهت مقابله سریع و موثر با سوانح آلودگی نفتی ایجاد نماید. این سیستم حداقل باید شامل موارد ذیل باشد:

الف - تعیین موارد زیر:

- ۱- مقام یا مقامات ذیصلاح ملی با مسوولیت آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی،
- ۲- نقطه یا نقاط تماس عملیاتی ملی که مسوول دریافت و انتقال گزارشات آلودگی نفتی مندرج در ماده (۴) باشد، و
- ۳- مقامی که مجاز باشد از طرف آن کشور، درخواست کمک نموده یا در مورد ارائه کمک درخواست شده تصمیم‌گیری نماید.

ب - طرح ملی مقابله با موارد پیش‌بینی نشده برای آمادگی و مقابله که شامل روابط سازمانی نهادهای مختلف درگیر (اعم از عمومی یا خصوصی) با مدنظر قراردادان دستورالعملهای تدوین شده توسط سازمان.

۲- به‌علاوه، هر عضو در چارچوب تواناییهای خود بطور انفرادی یا از طریق همکاری دو جانبه یا چند جانبه و در صورت اقتضاء، با همکاری صنایع نفت و کشتیرانی، مقامات بندری و سایر موسسات مربوط، باید موارد ذیل را ایجاد نماید:

الف - حداقل سطح تجهیزات از قبل مستقر شده جهت مقابله با ریزش نفت، متناسب با خطر احتمالی، و برنامه‌هایی برای استفاده از آنها،

ب - برنامه تمرینات برای سازمانهای مقابله با آلودگی نفتی و آموزش پرسنل مربوط،

ج - طرحهای تفصیلی و قابلیت‌های ارتباطی برای مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی.

چنین قابلیت‌هایی بطور مداوم باید قابل دسترسی باشند، و

د - نظام و ترتیبی جهت هماهنگ کردن مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی، در صورت

اقتضاء، با قابلیت‌های بسیج منابع مورد لزوم،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

- ۳- هر عضو باید تضمین نماید که اطلاعات جاری بطور مستقیم یا از طریق سازمان یا تشکیلات منطقه‌ای مربوط در رابطه با موارد ذیل به سازمان ارائه شده است:
- الف - موقعیت، داده‌های مخابراتی و در صورت عملی بودن، محدوده مسوولیت مقامات و موسسات ذکر شده در جزء (الف) بند (۱)،
- ب - اطلاعات مربوط به تجهیزات مقابله با آلودگی و نظر تخصصی در رشته‌های مربوط به مقابله با آلودگی نفتی و نجات دریایی که در صورت درخواست سایر کشورها می‌تواند قابل دسترسی باشد،
- ج - طرح ملی عضو برای مقابله با موارد پیش‌بینی نشده.

ماده ۷ - همکاری بین‌المللی جهت مقابله با آلودگی

- ۱ - اعضاء موافقت می‌نمایند که، با توجه به تواناییها و موجود بودن منابع مربوط خود، بنا به تقاضای هر عضوی که از سانحه آلودگی نفتی متاثر شده یا احتمال دارد تحت تاثیر قرارگیرد با آن عضو همکاری نموده و خدمات مشورتی، پشتیبانی و تجهیزات فنی به‌منظور مقابله با سانحه آلودگی نفتی، در صورتی که شدت چنین حادثه‌ای اقتضا کند به آن ارائه نمایند، تامین هزینه‌های چنین کمکی براساس مفاد الحاقیه این کنوانسیون انجام خواهد شد.
- ۲ - عضوی که تقاضای کمک نموده است می‌تواند از سازمان بخواهد تا جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت برای هزینه‌های مندرج در بند (۱)، کمک نماید.
- ۳ - طبق موافقتنامه‌های قابل اعمال بین‌المللی، هر عضو باید اقدامات حقوقی یا اداری لازم را جهت تسهیل موارد ذیل به عمل آورد:
- الف - ورود و خروج کشتیها، هواپیماها و سایر وسایل حمل و نقل مورد استفاده برای مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی و بهره‌برداری از آنها در سرزمین خود یا حمل کارکنان، کالا، مواد و تجهیزات لازم جهت مقابله با یک چنین سانحه‌ای، و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

ب - نقل و انتقال سریع افراد، کالاها، مواد و تجهیزات مندرج در جزء (الف) به داخل، در داخل و به خارج از سرزمین خود.

ماده ۸ - تحقیق و توسعه

۱ - اعضاء موافقت می نمایند تا بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا سازمانها یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط جهت ارتقاء و مبادله نتایج برنامه‌های تحقیق و توسعه مربوط به گسترش آخرین پیشرفته‌ها در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی - از جمله فن‌آوریها و فنون بازرسی، بازدارندگی، جمع‌آوری، متفرق‌سازی، پاکسازی و راههای دیگر کاهش یا تعدیل اثرات آلودگی نفتی - و جهت اعاده وضع سابق، همکاری نمایند.

۲ - برای این منظور، اعضاء تعهد می نمایند که بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا سازمانها یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط، ارتباط لازم را بین موسسات تحقیقاتی اعضاء برقرار نمایند.

۳ - اعضاء موافقت می نمایند که بطور مستقیم یا از طریق سازمان یا سازمانها و یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط در صورت اقتضاء جهت ترغیب برگزاری مرتب سمپوزیوم‌های بین‌المللی در موضوعات مربوط از جمله پیشرفته‌های فن‌آوری در زمینه تجهیزات و فنون مبارزه با آلودگی نفتی همکاری نمایند.

۴ - اعضاء موافقت می نمایند که از طریق سازمان یا سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح توسعه استانداردهای مربوط به تجهیزات و فنون سازگار مقابله با آلودگی نفتی را تشویق نمایند.

ماده ۹ - همکاری فنی

۱ - اعضاء تعهد می نمایند که بطور مستقیم یا از طریق سازمان و سایر نهادهای بین‌المللی در صورت اقتضاء در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی در موارد زیر به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

اعضائی که تقاضای کمک فنی می نمایند، کمک نمایند:

الف - آموزش کارکنان

ب - اطمینان از موجود بودن فن آوری، تجهیزات و تاسیسات مربوط،

ج - تسهیل سایر اقدامات و ترتیبات جهت آمادگی و مقابله با سوانح آلودگی نفتی، و

د - انجام برنامه های مشترک تحقیق و توسعه.

۲- اعضا تعهد می نمایند که با توجه به قوانین، مقررات و سیاستهای ملی خود بطور

فعال در زمینه انتقال فن آوری در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی همکاری نمایند.

ماده ۱۰ - ترغیب همکاریهای دوجانبه و چندجانبه در زمینه آلودگی و مقابله

اعضاء باید مساعی خود را جهت انعقاد موافقتنامه های دوجانبه یا چند جانبه برای

آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی بکار گیرند. نسخه های موافقتنامه های مزبور باید به سازمان

ارائه گردد تا در صورت تقاضا در اختیار اعضا قرار گیرد.

ماده ۱۱ - ارتباط با سایر کنوانسیونها و موافقتنامه های بین المللی

هیچ یک از مفاد این کنوانسیون نباید به نحوی تفسیر گردد که منجر به تغییر حقوق یا

تعهدات هریک از اعضا به موجب سایر کنوانسیونها یا موافقتنامه های بین المللی شود.

ماده ۱۲ - ترتیبات نهادی

۱- اعضا، "سازمان" را مشروط بر توافق آن و موجود بودن منابع کافی جهت اداره

فعالیت، برای انجام وظایف و فعالیتهای زیر بر می گزینند:

الف - خدمات اطلاعاتی:

۱ - دریافت، مقایسه و انتشار اطلاعات تهیه شده توسط اعضا، و اطلاعات

مربوط ارائه شده توسط دیگر منابع، و

۲- ارائه کمک جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت هزینه ها.

ب - تعلیم و آموزش:

۱ - ترغیب آموزش در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی،

تعالیه

- ۲- ترغیب برگزاری سمپوزیومهای بین‌المللی،
ج - خدمات فنی:
- ۱- تسهیل همکاری در زمینه تحقیق و توسعه،
۲- ارائه طریق به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیت‌های مقابله ملی یا منطقه‌ای هستند، و
- ۳- تجزیه و تحلیل اطلاعات تهیه شده توسط اعضاء و اطلاعات مربوط تهیه شده توسط دیگر منابع و ارائه طریق یا اطلاعات به کشورها.
د - کمک‌های فنی:
- ۱- تسهیل تهیه کمک‌های فنی به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیت‌های مقابله ملی یا منطقه‌ای هستند،
۲- تسهیل تامین کمک و مشاوره فنی بنا به تقاضای کشورهایی که با سوانح عمده آلودگی نفتی مواجه شده‌اند.
- ۲- در اجرای فعالیتهای مشخص شده در این ماده، سازمان تلاش خواهد نمود تا قابلیت کشورها را بطور انفرادی از طریق ترتیبات منطقه‌ای جهت آمادگی و مقابله با سوانح آلودگی نفتی، با استفاده از تجارب کشورها، موافقتنامه‌های منطقه‌ای و ترتیبات صنعتی و با امعان نظر ویژه به نیازهای کشورهای در حال توسعه، تقویت نماید.
- ۳- مفاد این ماده مطابق با برنامه‌ای که توسط سازمان تهیه و مرتباً مورد تجدیدنظر قرار می‌گیرد به‌مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۱۳ - ارزیابی کنوانسیون

اعضاء در چارچوب سازمان موثر بودن کنوانسیون را در پرتو اهداف آن، بخصوص باتوجه به اصول مربوط به همکاری و کمک مورد ارزیابی قرار خواهند داد.

ماده ۱۴ - اصلاحات

- ۱- این کنوانسیون طبق یکی از روشهای مشخص شده در ذیل می‌تواند اصلاح گردد.
- ۲- اصلاح بعد از بررسی توسط سازمان:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسمه تعالی

الف - هر اصلاحیه پیشنهادی توسط یکی از اعضای کنوانسیون باید به سازمان تسلیم و توسط دبیرکل بین تمامی اعضای سازمان و تمامی اعضاء حداقل شش ماه قبل از بررسی آن، توزیع گردد.

ب - هر اصلاحیه‌ای که به شکل فوق پیشنهاد و توزیع گردیده بایستی به کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی سازمان جهت بررسی تسلیم گردد.

ج - اعضای کنوانسیون اعم از عضو یا غیرعضو سازمان اجازه خواهند داشت که در جریان رسیدگی کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی شرکت نمایند.

د - اصلاحیه‌ها فقط با اکثریت دو سوم اعضای حاضر و رای‌دهنده کنوانسیون به تصویب خواهد رسید.

ه - اگر اصلاحیه‌ها طبق جزء (د) به تصویب برسند، توسط دبیرکل به تمامی اعضای کنوانسیون جهت پذیرش ارسال خواهند شد.

و -

۱ - اصلاحیه یک ماده یا الحاقیه کنوانسیون در تاریخی پذیرفته شده تلقی خواهد شد که توسط دو سوم اعضاء پذیرفته شود.

۲ - اصلاحیه یک ضمیمه در پایان دوره‌ای که در زمان تصویب آن توسط کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی تعیین شده، و کمتر از ده ماه نیز نمی‌تواند باشد، پذیرفته شده تلقی خواهد شد. مگر اینکه در طول این مدت، مخالفت حداقل یک سوم اعضاء به دبیرکل اعلام شده باشد.

ز -

۱ - اصلاحیه یک ماده، یا الحاقیه کنوانسیون که طبق ردیف (۱) جزء (و) بند (۱) پذیرفته شده باشد شش ماه، پس از تاریخی که در این تاریخ پذیرفته شده تلقی می‌گردد نسبت به اعضائی که دبیرکل را از پذیرش آن توسط خود مطلع ساخته‌اند لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۲ - اصلاحیه یک ضمیمه که طبق ردیف (۲) جزء (و) پذیرفته شده است شش ماه بعد از تاریخی که در آن تاریخ پذیرفته شده تلقی می‌گردد نسبت به تمامی اعضا به استثنای اعضائی که پیش از این تاریخ مخالفت خود را اعلام نموده‌اند لازم‌الاجرا خواهد شد. هر

بیتعالی

عضو در هر زمان می تواند مخالفت اعلام شده قبلی خود را با تسلیم اعلامیه ای دال بر این موضوع به دبیرکل، پس بگیرد.

۳- اصلاح توسط یک کنفرانس:

الف - بنا به تقاضای یکی از اعضاء، که حداقل مورد تائید یک سوم اعضا باشد، دبیرکل کنفرانسی از اعضای کنوانسیون را جهت بررسی اصلاحات کنوانسیون برگزار خواهد کرد.

ب - اصلاحیه ای که توسط اکثریت دو سوم اعضای حاضر و رای دهنده چنین کنفرانسی تصویب شود، توسط دبیرکل جهت پذیرش به تمامی اعضاء ارسال خواهد شد.

ج - به جز هنگامی که کنفرانس طور دیگری تصمیم گیری نماید، اصلاحیه طبق مراحل مشخص شده در جزء های (و) و (ز) بند (۲) پذیرفته شده تلقی شده و لازم الاجرا خواهد شد.

۴ - تصویب و لازم الاجرا شدن یک اصلاحیه که منجر به اضافه نمودن یک الحاقیه یا یک ضمیمه می شود تابع زوش قابل اعمال در مورد اصلاحیه الحاقیه خواهد بود.

۵ - هر عضوی که اصلاحیه یک ماده یا الحاقیه را به موجب ردیف (۱) جزء (و) بند (۲) یا اصلاحیه ای که منجر به اضافه کردن یک الحاقیه یا یک ضمیمه به موجب بند (۴) را پذیرفته است یا مخالفت خود در مورد اصلاحیه یک ضمیمه را به موجب ردیف (۲) جزء (و) بند (۲) ارسال داشته است، با آن به عنوان غیر عضو فقط از نظر بکارگیری چنین اصلاحیه ای رفتار خواهد شد. چنین رفتاری با تسلیم اطلاعیه پذیرش طبق ردیف (۱) جزء (و) بند (۲) یا استرداد مخالفت طبق ردیف (۲) جزء (ز) بند (۲)، خاتمه خواهد یافت.

۶ - دبیرکل تمامی اعضاء را از هر اصلاحیه ای که طبق این ماده لازم الاجرا می شود به علاوه تاریخی که در آن اصلاحیه لازم الاجرا می گردد مطلع خواهد ساخت.

۷ - هر اطلاعیه پذیرش، مخالفت، استرداد مخالفت به یک اصلاحیه به موجب این ماده باید بطور کتبی به دبیرکل اطلاع داده شود، وی اعضاء را از اطلاعیه مزبور و تاریخ وصول آن مطلع خواهد ساخت.

۸ - ضمیمه کنوانسیون فقط باید حاوی مقرراتی باشد که ماهیت فنی دارند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

ماده ۱۵ - امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

۱ - این کنوانسیون جهت امضاء در مقر سازمان از تاریخ ۹ آذرماه ۱۳۶۹ هجری شمسی برابر با ۳۰ نوامبر ۱۹۹۰ میلادی تا ۱۸ آذرماه ۱۳۷۰ هجری شمسی برابر با ۲۹ نوامبر ۱۹۹۱ میلادی مفتوح می باشد و بعد از آن جهت الحاق مفتوح خواهد ماند. هر کشوری می تواند از یکی از راههای زیر عضو این کنوانسیون گردد:

الف - امضاء بدون حق شرط در مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا

ب - امضاء به شرط تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقب آن تنفیذ، پذیرش یا

تصویب صورت بگیرد.

ج - الحاق.

۲ - تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق با تودیع سندی دال بر آن به دبیرکل، نافذ خواهد

شد.

ماده ۱۶ - لازم الاجرا شدن

۱ - کنوانسیون (۱۲) ماه بعد از تاریخی که حداقل (۱۵) کشور بدون حق شرط در مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب آن را امضاء کرده باشند یا اسناد لازم برای تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق را طبق ماده (۱۵) تودیع کرده باشند، لازم الاجرا خواهد شد.

۲ - برای کشورهایی که سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق مربوط به این کنوانسیون را بعد از انجام الزامات لازم الاجرا شدن آن ولی قبل از تاریخ لازم الاجرا شدن تودیع کرده باشند، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق در تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون یا سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند، هر کدام که دیرتر باشد نافذ خواهد شد.

۳ - برای کشورهایی که سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق را بعد از تاریخی که در آن کنوانسیون لازم الاجرا شده تودیع نموده اند، این کنوانسیون سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند نافذ خواهد شد.

۴ - بعد از تاریخی که اصلاحیه این کنوانسیون به موجب ماده (۱۴) پذیرفته شده تلقی گردید، هر سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق تودیع شده، به منزله پیوستن به کنوانسیون اصلاح شده تلقی خواهد گردید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیه

ماده ۱۷ - انصراف

- ۱- این کنوانسیون برای هر عضوی بعد از گذشت پنج سال از تاریخی که این کنوانسیون برای آن عضو لازم الاجرا شده است می تواند مورد انصراف قرار گیرد.
- ۲- انصراف با اعلام کتبی به دبیرکل نافذ خواهد شد.
- ۳- انصراف (۱۲) ماه بعد از دریافت اعلامیه انصراف توسط دبیرکل یا بعد از گذشت هر مدت طولانی تری که ممکن است در اعلامیه مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

ماده ۱۸ - امین اسناد

- ۱- این کنوانسیون نزد دبیرکل تودیع می گردد.
 - ۲- دبیرکل باید:
- الف - تمامی کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده اند از موارد زیر مطلع نماید:
- ۱- هر امضاء جدید یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، همراه تاریخ مربوط به آن.
 - ۲- تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، و
 - ۳- تودیع هر سند انصراف از این کنوانسیون همراه با تاریخ دریافت و تاریخی که انصراف نافذ خواهد شد.
- ب - نسخه های اصلی مصدق این کنوانسیون را به دولتهای تمامی کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده اند ارسال نماید.
- ۳- به محض لازم الاجرا شدن کنوانسیون یک نسخه اصل مصدق آن توسط امین اسناد طبق ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد به دبیرکل سازمان ملل متحد جهت ثبت و انتشار ارسال خواهد گردید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ماده ۱۹ - زبانها

این کنوانسیون در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تهیه شده و هر متن از اعتبار یکسان برخوردار است.

در تائید مراتب فوق، امضاء کنندگان ذیل که از طرف دولتهای متبوع خود برای این منظور مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء می‌نمایند.

تنظیم شده در لندن به تاریخ نهم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و نه هجری شمسی برابر با سی‌ام نوامبر یکهزار و نهصد و نود میلادی.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

الحاقیه

تامین هزینه های کمک

-۱-

الف - چنانچه موفقیتنامه ای مربوط به ترتیبات مالی حاکم بر اقدامات اعضاء در برخورد با سوانح آلودگی نفتی، قبل از سانحه آلودگی نفتی به صورت دوجانبه منعقد نشده باشد، اعضاء هزینه های اقدامات مربوط خود را در برخورد با آلودگی بر طبق ردیف (۱) یا (۲) زیر به عهده خواهند گرفت:

۱- اگر اقدام توسط یک عضو بنا به درخواست صریح عضو دیگر صورت گرفته باشد، عضو درخواست کننده هزینه اقدام عضو کمک کننده را تامین خواهد کرد. عضو درخواست کننده می تواند تقاضای خود را در هر زمانی ملغی سازد، اما در چنین موردی آن عضو باید هزینه هایی را که عضو کمک کننده پیش از این متحمل یا تعهد نموده است، به عهده بگیرد.

۲- اگر اقدام بنا به ابتکار خود یک عضو صورت گرفته باشد، آن عضو هزینه های اقدام خود را به عهده خواهد گرفت.

ب- اصول وضع شده در جزء (الف) مجری خواهد بود مگر آنکه اعضای مربوط در هر مورد خاصی طور دیگر موافقت کرده باشند.

۲- اگر طور دیگری موافقت نشده باشد، هزینه های اقدام صورت گرفته توسط یک عضو بنا به درخواست عضو دیگر بر طبق قوانین و رویه جاری عضو کمک کننده در رابطه با تامین اینگونه هزینه ها بطور کامل محاسبه خواهد شد.

۳- عضو درخواست کننده کمک و عضو کمک کننده در صورت انقضای جهت انجام هر اقدامی برای پاسخگویی به ادعای جبران خسارت همکاری خواهند کرد. برای این منظور، آنها توجه کافی به رژیمهای حقوقی موجود معطوف خواهند داشت. هرگاه اقدامی

تعالیه

که بدین صورت انجام گرفته اجازه جبران کامل هزینه صرف شده در عملیات کمک رسانی را ندهد، عضو درخواست کننده کمک می تواند از عضو کمک کننده بخواهد که از تامین هزینه هایی که از مبالغ جبران شده تجاوز می نماید صرف نظر کند یا هزینه هایی که طبق بند (۲) محاسبه شده اند را کاهش دهد. آن عضو همچنین می تواند تقاضای تعویق تامین چنین هزینه هایی را بنماید. در هنگام بررسی چنین تقاضایی، اعضای کمک کننده باید توجه کافی به نیازهای کشورهای در حال توسعه معطوف نمایند.

۴- مفاد این کنوانسیون نباید به هیچ وجه به عنوان ضایع کننده حقوق اعضاء در تامین هزینه های اقدامات مربوط به مقابله با آلودگی یا تهدید ناشی از آلودگی به موجب دیگر مقررات و قواعد قابل اعمال و حقوق داخلی و بین الملل از طرفهای ثالث تفسیر شود. کنوانسیون بین المللی مسوولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی مصوب ۱۳۴۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۹ میلادی و کنوانسیون بین المللی مربوط به ایجاد صندوق بین المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی یا هر اصلاحیه بعدی این کنوانسیونها باید مورد توجه ویژه قرار گیرند.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و نوزده ماده و یک الحاقیه در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم تیرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۱۳۶۶